

03

MED HÅP TIL ALLE FOLK
MOTIVERE OG UTRUSTE TIL MISJON

Nummer 3 / 2018

NÆRMERE GUD! TEENSTREET 2018 I TYSKLAND

6

Kall til misjon:
Transform 2018

10

LOGGBOKEN fra
LOGOSHOPE TS18
Veracruz, Mexico

14

'Jeg anbefaler
så inderlig!':
TeenStreet 2018

OM NORGE

Operasjon Mobilisering arbeider i over 110 land og motiverer og utrunder mennesker til å dele Guds kjærlighet med mennesker over hele verden. OM ønsker å hjelpe til med menighetsplanting og styrking av eksisterende menigheter, særlig der Kristus er minst kjent.

OMs visjon er å se levende fellesskap av Jesus-troende blant de minst nådde.

Adresseendringer:

Flyttet? Send din nye adresse til:
info.no@om.org

Med HÅP til alle folk

Redaktør: Huimin Kim

Layout: Huimin Kim

Bidragstere: Anne-Berit Gomo Aanestad,
Anne Marit Viljoen og Christin Mathiesen
Reinholdtsen

Foto: Ellie B, Garrett Nasrallah og Steph
Jemphrey

Annonser:

Kontakt Ida Sundsdal, 38 09 97 65
ida.sundsdal@om.org

Trykk: Synkron Media

Gaver:

OM Norge er en ideell organisasjon som er helt avhengig av gaver. Ønsker du å støtte OMs arbeid, kan du gi en gave via:

Bankgiro: 3000 14 81009
Vipps: 103515

Styreleder : Gulleik Vatnebryn
Styremedlemmer: Anne Berit Tangen, Astrid
Færden Gaare, Berit Sveen Horn, Ingar Bø,
og Per Arild Weiby

OM Norge

Tangen 11
4608 Kristiansand

Telefon: 38 09 97 65
Bankgiro: 3000 14 81009
info.no@om.org
www.om.org/no

#omnorge

Følg oss på

2

10 Totalt 226.554 mennesker klatret opp landgangene på Logos Hope. Dette var fjerde gang i OM-skipenes historie at besøkstallet passerte 200.000.

12 Jeg takker Herren for de åpne dørene med så mange muligheter til å dele evangeliet.»
-Santa Sørrie, Montegro.

● INNHOLD

5

Leder

Min mat er å gjøre hans vilje - Bente Hinz

6

Ikke bli opphengt i å være 'politisk korrekt', men del Jesus

Teamene dro ut til Spania, Portugal og Frankrike - Transform 2018

10

Ny besøksrekord for Logos Hope

Spennende besøk til Veracruz, Mexico.

12

Nyhetsbrev fra Montenegro

Stol-aerobics, «afternoon tea» og såpe - Santa Sørli

14

Vitnesbyrd fra TeenStreet deltakerne

'Jeg anbefaler så inderlig alle unge kristne om å sjekke ut Teenstreet'

8

Sander Høyland fra Arendal var med på Transform-konferansen i Spania, og dro deretter på korttidsteam til Cantal-regionen i Frankrike.

 xledger empowering ambition®	 SPAREBANKEN SØR
Projektor, tolkesystem og alt i AV-utstyr – ein leverandør som bryr seg 6100 Volda – Tlf. 70 07 85 11 www.andaas.com	ENTREPRENØRFORRETNING VAVIK OG TØNNESSEN AS
 Kaspar Strømme	
Malermester Bjarne Andreassen tlf: 91 58 60 70 Tømmerstø, Kristiansand malings/tapetsering/gulvlegging/sliping	 Agder-Team Revisjon AS
 RICHARD ANDERSEN ring 37 01 58 00	

Annonser? Ta kontakt med Ida Sundsdal 38 09 97 65

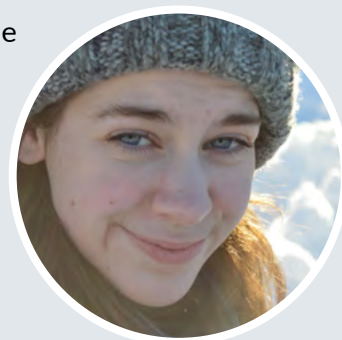

Farvel og velkommen!

Etter 3.5 år med OM-Norge er Dave & Jo McKissick klare for å vandre veien videre med Jesus. Nå går turen for de videre til OM-Irland, så ver med å be for de. Be om at Gud må fortsette å bruke de der de går, og til å vere til velsignelse for de rundt seg.

Nå som vi tar farvel med Dave & Jo ønsker vi samtidig velkommen til Marie Helene Bøe. Hun skal inn i rollen som 'Koordinator for våre utsendinger'.

Vi er takknemlig for at Marie Helene ønsker å jobbe med OM-Norge. Be for henne, be for visdom, styrke og utholdenhet.

«Min mat er å gjøre hans vilje som har sendt meg, og å fullføre hans gjerning.» - Joh. 4,34

Jesus var aldri opptatt av seg selv. Han var ikke opptatt av sine behov. Disiplene til Jesus derimot, i denne historien mange av oss kjenner så vel, de var absolutt opptatt av sine egne behov. De var sultne, og var gått inn til byen for å kjøpe mat. Ingenting merkelig ved det. Men Jesus - Han var mer opptatt av menneskene han møtte - Han var opptatt av å gjøre Guds vilje. Han møtte et behov - og fylte det. Og selv da disiplene kommer tilbake fra byturen, med «hamburgeren» de hadde spart til Jesus, var han overhodet ikke opptatt av den. Han svarer dem: «Jeg har mat å ete som dere ikke vet om!»

Hva snakket han egentlig om?

De aller fleste av oss er veldig glad i mat. Og bare tanken på mat når vi er riktig sultne får tennene våre til å løpe i vann. Jeg er sikker på at du kan skrive under på at når du blir sulten og IKKE får mat, da begynner det etter hvert å bli ganske så lite trivelig å være sammen med deg. Du begynner å bli irritabel, svarer surt, blir utålmodig med barna, mannen eller kona. Hodepine og slapphet inntar deg. De fleste av «Åndens frukter» hopper ut og «kjøttet» regjerer, krangel og surmuling ligger på lur. Ja, hvis man drar det enda lenger ut, og det går «dager» uten mat, blir kroppen slappere og slappere og til slutt kan vi ikke en gang reise oss opp av senga. Og vi dør. Ajj! Ikke noe bra! Men dette vet vi jo godt alle sammen- vi trenger mat for å leve.

Men vi som er frelst og har tatt imot det nye livet med Jesus, vi trenger en annen type mat for at vårt kristne liv ikke skal surne og i verste fall dø ut. Og det er dette Jesus snakker om her i Johannes evangeliet. Vår åndelige mat er Å GJØRE HANS VILJE. Det står ingenting om å HØRE hans vilje men GJØRE hans vilje. Alle vi som er Guds barn er kalt til å gjøre Guds vilje. Det er vår åndelige mat. Og spiser vi ikke den maten blir vårt åndelige liv slapt og visst på samme måte som vår fysiske kropp blir det uten mat. Og vi blir kristne som er irritable, som kritiserer andre kristne, som løper hit og dit på konferanser og møter som kan møte VÅRE behov. Problemet er bare at vi kommer aldri til å bli mett på denne måten. Vi trenger å gi ut det som Gud har lagt ned i oss. Vi trenger å være noe for vår neste. Vi trenger å fylle behovet for vår neste, og ikke være så opptatt av våre egne behov.

Husker du første gangen du vitnet om Jesus for et menneske? Eller første gangen du ba med noen til frelse? Eller når du inviterte en ensom i menigheten hjem på middag? Hvordan hadde du det da? Jeg er sikker på at du var «høy» på Guds glede og at du svedde gjennom de neste dagene uansett hva de inneholdt. Og slik er det når vi gjør Guds vilje; Vi blir så tilfredse og glade i vårt kristne liv. Vår Ånd jubler i oss og vi blir en fryd å være sammen med. På samme måte som vi blir tilfreds i det fysiske livet etter en deilig middag, blir vi tilfreds i vårt åndelige liv når vi gjør Hans vilje. Og mat trenger vi, HVER DAG, både fysisk og åndelig for å kjenne at vi LEVER.

La oss alle oppmuntre hverandre til å gjøre Hans vilje - I DAG

Må Gud rikelig velsigne dere, mine kjære søsken!

BENTE HINZ

Daglig leder OM Norge

«Å kjenne Jesus er å kjenne Sannhet»

«Det massive verdenskartet i møtesalen hjalp meg til å forstå hvor stor Gud er», reflekterte en av de spanske pastorene som kom til OMs Transform-konferanse i Spania, i juli.

Det var andre gangen Transform-konferansen ble holdt i Tarragona-området (tredje gang i Spania) og bortimot hundre deltakere kom fra land så langt unna som Hong Kong og Bahamas, Canada og Sør-Afrika, og naturligvis en god gjeng europeere, inkludert 15-20 medlemmer fra lokale kirker. Exodus-gruppen fra Irland hadde allerede hjulpet til på en tenåringsleir for en lokal menighet i området, og en gruppe fra Sørøst-Asia bosatt i Canada, kom for å nå innvandrere i Portugal etter konferansen. Et lokalt band, Celobert, ledet lovsangen sammen med Aleithia Sweeting fra Bahamas. Et møte for pastorer og misjonærer som arbeider i området samlet 14 fra åtte menigheter. «Ikke bli opphengt i å være 'politisk korrekt', men del Jesus. Uten at mennesker har tatt imot Jesus, kan de ikke forstå sannhet», sa senior leder

Peter Nicoll (Sør-Afrika), som sto for den daglige bibeltimen fra Johannes-evangeliet. «Sannhetens ånd er å kjenne Jesus og lære å kjenne hans stemme.»

Sykkelteam

Et team syklet 355 km (under konferansen) til flere landsbyer i regionen hvor man ikke kjenner til noen evangeliske kristne. De stoppet flere steder for å be og velsigne disse stedene. Et høydepunkt var fellesskapet på et senter for rusmisbrukere drevet av en kristen organisasjon, og hvor de sov den første natten. Ingen av sykkelistene

snakket spansk, og Roger, som kjørte følgebilen, snakket spansk men ikke engelsk; likevel priste de Gud og kom glade tilbake.

Flyktninger

Tretti unge menn, afrikanske flyktninger, var innkvartert på konferanseområdet, og flere av Transform-deltakerne tok kontakt med dem gjennom sportsaktiviteter og samtaler. Det var en glede å få overrekke to nye fotballer og nok vester for to lag til å spille, såvel som litteraturen de hadde mottatt i løpet av uken.

Seminarer

Programmet inneholdt flere seminarer, bl.a. om den åndelige situasjonen i Europa og hvem i Europa som kan defineres som minst nådde, katolisisme og islam i Europa, hvordan drive arbeid for barn, vår identitet i Kristus, hvordan fortelle historier, og hvordan

Ikke bli opphengt i å
være 'politisk korrekt',
men del Jesus.

Peter Nicoll

leve for Kristus når det koster.

Bønn

Bønn var den «røde tråden» gjennom hele konferansen, og hver morgen startet med bønn før frokost. Ofte ble verdenskart en hjelp til å fokusere bønn for verdens minst nådde land og folk.

Evangeliseringsdag i Cambrils

Torsdag ettermiddag dro alle deltakerne inn til byen Cambrils for å dele ut invitasjoner til et kulturelt og forkynnende program i 'Parc des Pescador' (Fiskernes park). Byens borgermester, Fr Camí Mendoza, ønsket velkommen før Transform-deltakerne fremførte musikk, sanger og danser fra flere nasjoner. Bandet Celobert avsluttet kvelden, etter at evangelist Richard Sharp (USA) hadde delt evangeliet med et svært oppmerksomt publikum gjennom «One Wish»- (ett ønske) metoden: *Hvis du kunne be Gud om én ting i kveld, hva ville det være?*

Transform-deltakerne var begeistret og noe overrasket over hva Gud hadde gjort gjennom dem som et multinasjonalt team. Ved å sammen arrangere et kulturelt program, oppsto god kontakt med enkeltpersoner blant publikum. I samtalene etterpå fikk mange mulig-

heten til å vitne om Guds kjærlighet på sitt eget språk, inkludert kinesisk, punjabi, arabisk, fransk og engelsk, for å nevne noen, for ikke å forglemme spansk og katalansk, språkene som snakkes i området.

Lokale menigheter

Pastor Fernando Campillo sa at Transform har betydd mye for de lokale kristne: «Det har fornyet vår visjon om å nå de fortapte, fornyet vår kjærlighet til Herren Jesus Kristus og hjulpet oss med å kalle flere til å nå ut med evangeliet.

Jeg har hatt en dyp følelse av Guds nærvær og ledelse under årets Transform-konferanse.

Vinne Spania

OM Spanias landsleder, Rebeca Lampaya, er glad for at Transform-konferansen har gitt større fokus på Spania som misjonsfelt, og at hun nå har kontakt med folk som håper å komme dit for hjelpe med å dele evangeliet i hennes land.

Guds nærvær

«Jeg har hatt en dyp følelse av Guds nærvær og ledelse under årets Transform-konferanse. Igjen ble jeg minnet på at innsatsen ikke er forgjeves, at høsten fortsatt er stor, og at alle arbeiderne som er med oss er nyttige», konkluderte leder for Transform, Mpumi Maweni (Sør-Afrika). «Det ligger i OM's DNA å verdsette lokalmenigheten, men når jeg ser tilbake på denne uken med Transform, er det lokalmenigheten som har verdsatt oss, tjent oss, og hjulpet oss til å forstå hvor mye vi trenger dem for å nå ut til nasjonene.»

Kall til misjon

Da kallet gikk ut til misjon og langtidstjeneste den siste konferansekvelden, ble plassen foran scenen raskt fylt opp av mennesker som knelte i bønn. Morgenen etter dro teamene ut til Spania, Portugal og Frankrike.

ANNE MARIT VILJOEN

- Deltakerne på Transform ble oppfordret til å be for verden, og gjerne skrive ned en bønn og henge på hyssingsnorer.

«Det største inntrykket jeg har med meg fra Transform, er hvor mye vi fikk lov til å bety for de menneskene som tok imot Jesus, og hvor enkelt det kan være å dele Jesus med andre mennesker hvis man tør å prøve»

-Sander Høyland

Sander Høyland fra Arendal var med på Transform-konferansen i Spania, og dro deretter på korttidsteam til Cantal-regionen i Frankrike. Her forteller han om sine opplevelser:

Turen til Transform startet tidlig mandag morgen, 9. juli. Vi fløy fra Kjevik til Barcelona, og møtte noen av deltagerne fra USA, Frankrike og Storbritannia på flyplassen. Deretter tok vi buss til konferanselokalene og pakket ut i rommene våre. Etter å ha hilst på noen flere deltakere var det åpningssamling med introduksjon av lovsangsteamet og Peter Nicoll (Sør Afrika), som hadde ansvaret for undervisningen i løpet av uka. Det var god stemning og solid undervisning. Resten av dagene på konferansen bestod av morgenbønn, bibeltime, seminarer, møte med de som skulle på samme outreach, kveldsmøte, måltider og litt fritid. Det var interessant og lærerik undervisning hele uka, og seminarene var både spennende og nyttige.

EVANGELISERING I CAMBRILS

Torsdagen skilte seg ut ved at ettermiddagen var satt av til å evangelisere i byen Cambrils. Etter opplæring i "One Wish"-teknikken* (OneWish4U.com) for å dele Jesus med mennesker vi møtte, ble vi utrustet med et armbånd og et hefte vi kunne bruke til å dele evangeliet. Deretter ble vi sendt ut i grupper på to eller tre for å praktisere det vi hadde lært. Dette var en ny opplevelse for meg, ettersom jeg aldri har vært med på noe som dette før. Dave (USA) og

jeg skulle samarbeide, og satte av gårde med mål om å finne noen å dele evangeliet med, uten å vite helt hva vi skulle se etter.

HUN SA «JA»

Etter å ha gått rundt en god stund uten å egentlig ha pratet med noen, bestemte vi oss for å sette oss på en strandkafé i håp om å dele evangeliet med noen av dem som jobbet der. Vi innså fort at ingen av de ansatte snakket engelsk, og siden verken jeg eller Dave snakker spansk, ble det vanskelig å dele noe som helst med de ansatte. Etter å ha klart å bestille ved hjelp av Google Translate og deretter betalt for det, gikk vi bort til en av de andre som satt på kafeen og prøvde å prate med henne. Hun snakket ganske bra engelsk, og etter å ha småpratet litt med Christiana, som hun het, bestemte Dave seg for å bruke armbåndet vi hadde fått til å fortelle henne om Jesus. Da vi kom til slutten av symbolene på armbåndet, og Dave spurte om hun hadde lyst til å bli venn med Gud, svarte hun ja, og vi ba en kort frelsesbønn. Det viste seg etter hvert at servitøren som hadde betjent oss var kristen, og vi ga både henne og Christiana, som vi nettopp hadde bedt til frelse med, et armbånd og et hefte om Jesus. Vi ga henne også adressen til en av kirkene OM samarbeidet med under Transform, og dro deretter videre. Vi prøvde å dele evangeliet med noen få andre i løpet av dagen, men kom ingen vei disse gangene.

• Charlotte fra OM Frankrike og Sander planlegger ruten for distribuering.

Byturen ble avsluttet med internasjonal konsert i parken, med innslag fra Transform-deltagerne, og jeg opptrådte med sangen «Good Good Father» sammen med to andre. På slutten av konserten delte Richard Sharp (USA) «One Wish»-budskapet fra scenen, og mellom 10 og 20 personer tok imot Jesus da han inviterte til frelse. Dette var veldig sterkt å være vitne til.

OUTREACH

Lørdagen var det farvel og vi satte kursen mot Frankrike, mens de andre dro til Portugal eller andre steder i Spania. I Frankrike traff vi resten av teamet som ikke hadde vært med på Transform-konferansen, og brukte litt tid på å bli kjent med hverandre før vi ble delt inn i tre mindre team og dro til hvert vårt sted. Oppgaven var å dele ut Lukasevan-geliet i postkasser i Cantal-regionen, for å gjøre evangeliet tilgjengelig i et område som regnes blant de minst nådde i Frankrike. Det var veldig oppmuntrende å farge inn på kartet hvilke deler av regionen vi hadde dekket, etter hvert som vi jobbet oss gjennom forskjellige områder. Det var kult å kunne se konkret på et kart at vi hadde gjort Jesus tilgjengelig til alle menneskene som bodde i det området vi jobbet i.

STERKE OPPLEVELSER

Mot slutten av uka i Frankrike arrangerte vi også en samling for den lokale menigheten vi samarbeidet med. Teamet vårt spilte noen sanger og delte litt av det vi hadde opplevd i løpet av uka. Søndagen var vi med å arrangere guds-tjeneste, og det virket som vi var til stor oppmuntring for menneskene i menigheten. Jeg sitter igjen med mange minner fra de to ukene jeg var med på Transform, og jeg har blitt kjent med folk fra hele verden som jeg fortsatt har kontakt med. Jeg fikk noen sterke opplevelser, og det var veldig nyttig å få være med å dele evangeliet på flere konkrete måter i de to ukene. Det største inntrykket jeg har med meg er hvor mye vi fikk lov til å bety for de menneske-ne som tok imot Jesus, og hvor enkelt det kan være å dele Jesus med andre mennesker hvis man tør å prøve.

*«One Wish» går kort fortalt ut på å spørre: «Hvis du kunne be Gud om en ting, hva ville du bedt ham om?» gjerne etterfulgt av tilbud om forbønn for dette. OneWish4U.com

• Unge misjonær på Transform

Ps. Neste sommer flytter Transform-konferansen til Aten, Hellas, og teamene blir i Hellas og naboland. Følg med på websiden og sosiale media for mer informasjon, eller kontakt OM Norge. www.om.org/transform
Facebook: OMTransform

OM arrangerer korttidsteam i mange land og nesten hele året, med eller uten internasjonal konferanse i forkant. Hvis du lurar på om du har misjonskall, er korttidsteam en fin mulighet til å prøve det ut.

Unleashed
2019 July 8-13
Athens, Greece
a ministry of

JOIN US!
As we train, learn and grow through the conference, we prepare to take the love of Christ we each have into the nations, telling those we meet of the story of hope. Join us, come and be part of a vibrant community of Jesus followers.

Selv om det var 15 år siden et OM-skip la til kai i Veracruz, var besøkstallet for en enkelt havn høyere enn det som noen gang har blitt registrert siden skipstjenestens begynnelse.

Totalt 226.554 mennesker klatret opp landgangene på Logos Hope. Dette var fjerde gang i OM-skipenes historie at besøkstallet passerte 200.000. Forrige rekord ble satt i 1988, da 201.710 mennesker besøkte Doulos i Taichung, Taiwan. Leder for OMs skipstjeneste, Seelan Govender (Sør-Afrika), påpekte at responsen i Veracruz viser at skipstjenesten er mer aktuell enn noen gang.

Vi har alltid ønsket å støtte misjonen, og Logos Hope-besøket fikk mobilisert oss til å sette i gang

Leon Felipe Ruvalcaba

Havnestatistikk

Antall solgte bøker: 132.309

Antall besøkende: 226.554

Utdelte bibler og nytestamenter: 6.818

Deltagere på arrangementer: 10.542

Utdelt kristen litteratur: 57.500

Hjelp oss å holde skipstjenesten flytende også i fremtiden: www.omships.org

Gi din gave i dag!

Da en menighet i byen Aguas Calientes, et godt stykke unna Veracruz, fikk vite om OM-skipets planlagte besøk, gikk de ivrig i gang med å samle inn penger for å gi sitt bidrag til skipstjenesten.

Allerede på nyåret begynte den trofaste innsamlingen. Fem mexicanske pesos per person hver uke vokste til den store summen av 68.300 pesos – i overkant av 30.000 kr. En delegasjon tok den tolv timer lange bussturen til Veracruz for å overrekke pengene personlig til skipets kaptein. «Det var et flott og rørende øyeblikk», sa Eliseo Rodriguez, som ledet 'Gi dine fem til misjonen'-kampanjen. Han fortalte skipets direktør, Pil-Hun Park (Sør-Korea), at menigheten var inspirert av Guds ønske og hjerte for arbeidet for sitt rike. «Vi har alltid ønsket å støtte misjonen, og Logos Hope-besøket fikk mobilisert oss til å sette i gang», sa pastor Leon Felipe Ruvalcaba. «Jeg vet det var Gud som inspirerte oss, og derfor er vi her».

Delegasjonen på 47 personer gikk på bussen kl. 01:00, og kastet ikke bort reisetiden på å sove: «Vi ba og sang lovsanger hele veien,» fortalte Marta Zamarripa. «Det var en drøm som ble virkelighet. Tenk å få komme om bord på Logos Hope med brødre og søstre fra menighetsfamilien og overrekke gaven vår!»

Maria Nieto, som reiste sammen med mann og to døtre, sa: «Jeg var veldig glad og takknemlig for å få være en del av gruppen som besøkte skipet og få bidra med vår lille skjerv til dette store og flotte arbeidet som blir gjort for Guds rike gjennom Logos Hope.»

Sammen i tjenesten

I hver havn knyttes verdifulle bånd til lokale kristne som arbeider som frivillige om bord på skipet. Disse søstrene og brødrene er viktige stedlige kontakter som hilser skipet velkommen med stor entusiasme, tilbyr hjelp med logistikken og kan lede nye troende til lokale menigheter som en del av oppfølgingsarbeidet etter at skipet har seilt videre. De lokale frivillige bidrar også til skipspersonellens opphold i land. De knytter vennskapsbånd, inviterer besetningsmedlemmer hjem for å vise dem hvordan de har det, og ofte blir de selv inspirert til å søke om å få bli med på skipet eller til å delta mer aktivt i misjonsarbeid.

Med utvidede åpningstider og et rekordhøyt antall besøkende å ta seg av i Veracruz, ble båndene til de lokale kristne som kom for å samarbeide med besetningen ekstra sterke. Maria hadde lenge drømt om å få være med å hjelpe til på Logos Hope, men var bekymret for å reise fra moren som var alvorlig syk. «Ikke bekymre deg, du skal til skipet», sa moren hennes. Få dager før skipsbesøket døde moren. Maria skjønnte at hennes himmelske far alt under kontroll. «Jeg tenkte på mor hver eneste dag, og følte at jeg hadde

hennes velsignelse og Guds styrke. I de tyngste øyeblikkene, betydde det alt for meg,» forteller Maria.

En annen frivillig medarbeider, 67 år gamle Cecilia Zenteno Lopez, bidro med sine ferdigheter som skredder og hjalp til med å reparere klær for besetningen og stoppe en sofa. Selv om det alltid er tungt å ta farvel når skipet må seile videre, er det oppmuntrende å høre at mange har blitt styrket i troen og i beslutningen om å tjene Herren. Mirza Ramirez sa: «Denne tiden har betydd så mye, og jeg tror Gud kaller meg til å reise ut som misjonær».

• Kaptein Samuel Hils (Tyskland) og leder for Logos Hope, Pil-Hun Park (Sør-Korea), deler ut et gavekort for å feire besøkende nr. 7 millioner.

Besøkende nr. 7 millioner

I Veracruz har OM-skipene alltid blitt varmt tatt imot. Alle de fire skipene har vært på besøk til sammen seks ganger siden 1979. Det var derfor ekstra spesielt at dette besøket markerte enda en milepæl, i det Logos Hopes besøkende nr. 7 millioner gikk om bord.

Francisco Santos, hans kone og to døtre ble overveldet da de ble ønsket velkommen av skipets leder og kapteinen, som ga familien et gavekort til bruk i bokhandelen.

«Jeg vil gratulere dere med den tjenesten dere utfører.

Bøker hjelper oss til en dypere forståelse, og gir oss ofte de svarene vi søker, noe som igjen gjør oss i stand til å ta gode avgjørelser i livet», sa Francisco.

Rekorder i besøkstallet er oppmuntrende, men besetningen på Logos Hope ble også minnet om skipstjenestens mål om at hver enkelt skal få oppleve personlig forvandling.

Leder for OMs skipstjeneste, Seelan Govender, sa: «Mitt håp er at vi vil se varige resultater i form av mye god frukt i menneskers liv – ikke bare i Mexico, men like til jordens ender».

Logos Hopes opphold i Veracruz ble avsluttet med et årlig vedlikeholdsettersyn, slik at skipet kan fortsette tjenesten med å spre kunnskap, hjelp og håp og mobilisere menigheter rundt om i hele verden.

Stol-aerobics, «afternoon tea» og såpe

-Santa Sørli i Montenegro

I 2014 flyttet Santa og Torleif Sørli til Montenegro og det de trodde skulle bli en ny tjeneste, etter mange år ved det internasjonale OM-kontoret i Carlisle, England. Det skulle snart vise seg at Torleif var alvorlig syk, og de måtte returnere til England for behandling. 28. april 2017 døde Torleif, 61 år gammel. De tre barna var voksne og utflyttet. Vinteren 2018 var Santa klar for å reise tilbake alene til byen Bar i Montenegro. Hun er nå i gang med tjenesten i kombinasjon med språkstudier, tre leksjoner i uken. Det vil ta tid før hun kan snakke språket flytende, men siden få snakker engelsk er hun avhengig av å kunne kommunisere på serbisk/montenegrisk.

D e eldre

Santa og teamet i Montenegro besøker et pleiehjem i Kotor, halvannen times kjøring fra Bar, hvor de bruker tid sammen med beboerne. Noen lider av demens og mange har varierende grad av nedsatt funksjonsevne. De fleste sitter i rullestol hele dagen. «Mitt ønske er å få igang gruppeaktiviteter, f.eks. hjelpe dem å gjøre «stol-aerobics» for å få brukt kroppen og ikke sitte stille hele dagen», smiler Santa.

Pleiehjemmet holder til i en av de gamle bygningene fra kommunisttiden, hvor ingenting er gjort for å renovere eller vedlikeholde eiendommen. Deler av bygningen trenger full renovering, mens i andre deler hadde det holdt med et malingsstrøk. Det finnes ingen møterom eller lokaler hvor man kan underholde beboerne eller arrangere sammenkomster, men teamet har hatt underholdning for dem utendørs. Manglende finansiering gjør at bygningen mangler utstyr som kan gjøre livet enklere for ansatte og beboere, men de er alltid glade når teamet kommer og ser på dem som familiemedlemmer. «Vi har også hjerte for de ansatte», forteller Santa, «og nylig laget vi 115 posere med små gaveartikler som te og kaffe, te-lys, håndkrem etc. I posen la vi også et laminert kort med bibelvers til oppmuntring. Det var rørende å se takknemligheten i ansiktene til de som kom for å takke oss tre uker senere.» Lederen ved hjemmet satte veldig stor pris på teamets forsøk på å skape en forskjell, og ba dem ta med musikkgruppen og synge noen sanger om Gud!

Olivenolje og såpe

«For fire år siden, da Torleif og jeg besøkte Bar», forteller Santa, «møtte jeg Aisha, en ung muslimsk jente. Vi har holdt kontakten, og nå besøker jeg henne regelmessig på markedet hvor familien har en bod. Når vi kommer sammen ler vi mye, og selv eierne av de andre bodene må smile når de ser oss.» Aisha har mange drømmer om å reise og flytte til et eksotisk land, men er veldig klar på at familien kommer først. Nylig kjøpte Santa noen flasker med olivenolje som moren til Aisha hadde produsert, og da hun forklarte at det ikke var til matlaging men til såpefremstilling, ble Aisha veldig overrasket. Hun hadde alltid ønsket å lage såpe, men hadde ingen til å lære henne hvordan det gjøres. Nå ble dette en mulighet for Santa til å lære opp Aisha og en annen muslimsk jente fra samme området, i hvordan de kan lage såper for salg. Olivenolje finnes i overflod, mens andre typer olje blir for dyre eller ikke tilgjengelige i Montenegro. Til å begynne med vil de holde seg til såper laget av olivenolje og to andre ingredienser.

Romafolket

Idéen med såpene var i utgangspunktet med tanke på å lære opp Roma-kvinner, slik at de kan skaffe inntekt til sine familier. Santa hadde møtt flere av disse i en levende Roma-kirke i hovedstaden Podgorica, en times kjøretur fra Bar. Kvinnene der er alltid glade for å se OM-teamet, og barna deres er blant de privilegerte som får gå på skole. Flere utenlandske arbeidere besøker denne kirken for å følge opp prosjekter, noe som igjen betyr at barna kan snakke litt engelsk. «Jeg har ulike idéer til produkter jeg kan lære disse kvinnene å lage», sier Santa, «i håp om at de kan supplere inntekten sin, men som med oljene er det en del ting vi ikke får tak i her. Improvisering er et nyttig ord!»

Engelskundervisning

Santa hadde nylig en prat med husvertinnen og hennes tretten år gamle sønn, Ivan. Vennene hans snakker lite engelsk, og bør intensivere innsatsen på skolen. Ivan har forsøkt å hjelpe dem, men må konsentrere seg om sine egne lekser. «Tanken er at jeg skal undervise disse unge guttene i engelsk», forteller Santa, «det er en utrolig mulighet siden det også vil gi meg kontakt med foreldrene deres.»

«Afternoon tea».

I høst planlegger Santa å invitere noen av damene hun har møtt til engelsk «afternoon tea». Da vil hun benytte anledningen til å fortelle at hun egentlig ikke kommer fra London, men fra Sør-Afrika og at hun nå er norsk (etter å ha bodd flere år i Norge med norsk ektemann). Mange vil sannsynligvis ikke vite hvor Sør-Afrika er, og undres over denne blandingen av England, Sør-Afrika og Norge.

«Jeg takker Herren for de åpne dørene med så mange muligheter til å dele evangeliet. Historien viser at Balkan av forskjellige grunner alltid har vært preget av en viss uro. Jeg tror derfor at vi må bruke alle mulighetene vi har mens det fortsatt er åpent», avslutter Santa.

Be for:

- *Språk, språk og atter språk.*
- *Visdom til å bruke tiden effektivt.*
- *Kreativitet i å nå ut i nabolaget.*
- *At Gud beskytter de voksne barna hennes i Storbritannia.*

TeenStreet 2018

‘CLOSER’

Tidlig en morgen i juli møtes vi ved Color Line bygget. Forventningsfulle tenåringer og voksne, men fremdeles ikke helt våkne i blikket. Spente, vi hilser på gamle kjente og ønsker de nye varmt velkommen i gjengen. Noen timer senere triller bussen fint nedover den danske motorveien og jeg tar meg selv i å tenke: «TeenStreet, hvorfor gjør jeg dette igjen og igjen? Hvorfor drar jeg som ung voksen tilbake til denne tenåringsleiren for syvende gang?»

TeenStreet har hele pakka: solid Jesusfokus, lovsang, sport, aktiviteter, møter, smågrupper, nasjonaliteter, mangfold, trygghet, glede, raushet, dans og så uendelig mye mer. Jeg har flere ganger forsøkt å forklare hva TeenStreet er, men det er en av de tingene hvor man ender opp med å si: «du må egentlig bare oppleve det selv».

Jeg har vært ei aktiv kristen jente siden jeg var liten og har i løpet av mine 27 år fått muligheten til å være en del av flere ulike menigheter og kristne organisasjoner, og har sett hvor fantastisk mye godt kristent arbeid det er i Norge. Eller altså, av det lille jeg har sett er det mye bra. Men jeg våger fremdeles å påstå at vi så enkelt kan gå glipp av noe vakkert og nydelig dersom vi forblir innenfor menighetens fire vegger. Vi formes av de menneskene vi omgås og har samtidig en tendens til å tenke at det vi gjør er «det rette». Første gang jeg dro på TeenStreet var det fordi jeg var lei av å være i det trygge og kjente, og ønsket at blikket mitt skulle utvides.

Nå, syv år senere, har jeg fått venner fra hele Europa. Jeg har sett Gud møte ungdommene våre på helt unike måter, opplevd at Gud har helbredet flere i gruppa, sett ungdommer bli satt fri fra vanskelige ting, blitt overveldet av den norske gruppas familiebånd og hørt utallige historier om unge mennesker som har tatt et livsforvandlende valg. Vi er over 4000 mennesker samlet rundt én Gud i én uke, på tross av kulturforskjeller, menighetsbakgrunn og politiske uroligheter. Vi priser han som har skapt oss og merker hvordan vi er én enhet fordi vi alle er en del av Guds rike. Jeg tror ikke vi aner hvilke ringvirkninger den uka har.

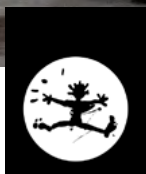
Jeg brenner for TeenStreet og er blitt så glad i alle ungdommene vi har med oss, og unner alle å få kjenne hvor godt det er å få leve i den himmelske kulturen som er på TeenStreet. Gud har gitt oss ulike land å bo i, men han har gitt oss det samme kallet. Vi får være lys der vi er, hans hender og føtter.

ANN HELENE JERSTAD

OM Norges TS Leder

Vi får være lys der vi er,
hans hender
og føtter ”

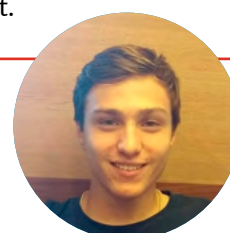

Jan Kristian Torland fra Sandnes, har flere ganger kommet som deltager på TeenStreet. I år hadde han fylt 18 og kunne dermed delta som frivillig medarbeider. Da jobber man med praktisk arbeid og får litt rabatt i forhold til prisen som deltaker.

Det virket først som ren galskap å betale penger for å jobbe som en frivillig medarbeider. Hva kan jeg si? Jeg tok feil. Det var spennende å møte mange aktive kristne. Det var lett å snakke med dem. Det var også lett å få venner. Jeg har fortsatt kontakt med mange av de jeg har møtt på Teenstreet de siste par årene. Jeg vil si at det er folkene som gjør Teenstreet så fantastisk. Deltakerne på Teenstreet gjorde hele opplevelsen verd det.

Jeg jobbet også mye. Men medarbeiderne var vennlige, og det tok ikke lang tid før jeg var venner med de fleste av dem. Med et mannskap som var så hyggelig å jobbe med, var arbeidet lett som en plett. Du vet hva de sier, det er ikke arbeid hvis du har det gøy.

Min jobb var i spisesalen. Det betydde at jeg måtte servere mat til alle tenåringene på leiren. Tanken var skremmende, men jeg likte det mye bedre enn jeg trodde. Som jeg nevnte, Teenstreet sine deltakere er veldig vennlige. Å møte nesten alle tenåringene var utrolig. Bare den store mengden likesinnede mennesker var spennende. Mange var interessert i å prate og de takket meg også for arbeidet. Jeg tvilte aldri på at arbeidet mitt ikke ble verdsatt. Teenstreet er bare et fantastisk arrangement.

JAN KRISTIAN TORLAND

HARALD MILLER

I år deltok jeg på Teenstreet for tredje år på rad, det er mange grunner til at jeg stadig føler meg trukket til denne leiren.

Teenstreet er en leir hvor man kan sosialisere og snakke med jevnaldrende kristne fra hele Europa. Jeg har nå blitt venn med flere svensker, amerikanere, briter og italienere, noe jeg aldri ville gjort uten en slik leir. Det blir en avslappet stemning på Teenstreet, for til tross for de forskjellige kulturene og språkene har alle ett fellestrekk, vår felles religion. I Norge, opplever jeg det vanskeligere å praktisere troen sammen med andre jevnaldrende kristne, og at man stadig faller ut av «den kristne boblen».

Teenstreet er for meg en årlig påminnelse om at jeg har en Far og et fellesskap som vil ha meg, hvor jeg kan slappe av med troen min uten å måtte diskutere og forsvare. Teenstreet har vist meg hvordan vår religion kan samle mennesker.

Guttegruppa (Net-gruppa) på Teenstreet var for eksempel noe helt fantastisk, der kunne vi snakke om spørsmål vi hadde om troen, og hva vår religion hadde å si om enkelte «guttеспørsmål».

Dermed vil Net-gruppene være blant mine personlige høydepunkter ved leiren, sammen med det tette forholdet blant nordmennene generelt. Det var også seminarer i løpet av uka, hvor jeg valgte et som hjalp meg til å finne bevis for troen min, noe som alltid har interessert meg.

Jeg anbefaler så inderlig alle unge kristne om å sjekke ut Teenstreet.

LENE GREIBESLAND

Denne sommeren var mitt andre år som coach på Teenstreet. Jeg var fremdeles litt overveldet etter det første året mitt, med alle inntrykk og opplevelser, men samtidig veldig klar for ny reise i år. Den norske gruppa er fylt med fantastisk herlige ungdommer, så jeg har gledet meg masse til å bli enda bedre kjent med dem. Samtidig er det en flott gjeng med ledere som støtter og heier hverandre fram.

Fra ifjor husker jeg spesielt hvor inspirerende og givende det var å se alle de tusener med ungdommer som var samlet for å prise Jesus, be sammen og bli kjent med mennesker fra hele Europa. Mine forventninger for i år var derfor høye, både for hva Gud skulle gjøre blant oss denne uka og for de personlige møtene med ungdommene.

Det er kjempe moro å være coach på Teenstreet. Det er en egen atmosfære av glede og begeistring som er vanskelig å forklare med få ord. Bare tenk deg så mange tusener som samles for å prise Gud sammen! Det er rørende å være vitne til. Og ikke minst samholdet i den norske gruppa. De sprer så mye glede rundt seg, de er nysgjerrige, søkende og imøtekommende, og gjør det veldig lett å være coach.

I år var temaet «closer» eller «nærmere», hvor vi gikk gjennom Fader Vår. Hver dag møttes vi i «nettgruppene» med ungdommene våre og gikk gjennom en linje fra denne kjente bønningen. Vi var innom mange tema, tanker og spørsmål i løpet av uka, og fikk et nytt perspektiv på bønningen vi så mange ganger tidligere har bedt. Man vender ikke hjem tomhendte etter ei uke på Teenstreet. Nå gleder jeg meg bare til neste år igjen. Tusen takk for i år!

SLIK JEG SER DET: EKTHET KOSTER, MEN KAN IKKE BETALES

- GREG KERNAGHAN

Verden blander stadig vekk uttrykkene «Han er litt av en karakter» og «Hun har karakter», og er dermed ikke i stand til å se at det er himmelvid forskjell på disse. Konsekvensen blir at karakter (i Bibelen beskriver ordet noe som reflekterer Gud, nemlig gudfryktighet) er en mangelvare til tross for at den er høyst nødvendig i dag, særlig blant Guds eget folk.

Hva ligger det i gudfryktig karakter? Ærlighet, prinsippfasthet og ydmykhet blir synlig i prøvelser som produserer nøkkelegenskapen: ekthet – for å si det enkelt, å være oppriktig og sann. Man kan kanskje anta at det er moralsk tilstrekkelig å gi en tommel opp, eller ned, når vi skal måle hvorvidt vi har tillit til en person, eller personens påstander. Allikevel kan vi som enkeltpersoner ha som mål av oss å være autentiske samtidig som vi ikke evner å gjenkjenne kompromiss-udyret, selv i vår egen kjære menighet eller misjon.

Det er menneskelig å framstå (selv om det ikke er tilfelle) vellykket, godt likt, respektert og kontrollert. Spenninger oppstår når vi ønsker å framstå slik så sterkt at vi fortrenger virkeligheten. Vi kan gjøre oss skyldige i å fortelle halvsannheter slik at favøren går i vår retning. Ved kun å fortelle om seire, men ikke om utfordringer og nederlag, pøser vi på med ensidige historier for å styrke inntrykket av vår vellykkethet. Forretningsforetak som gjør det samme, vil ofte gå til grunne fordi sannheten presser seg fram og vinner til slutt. Vi har mye å lære fra de beste organisasjonene, men som Guds barn trenger vi aldri å skjule sprekke- ne i karet for å sikre oss videre støtte. Når alt kommer til alt er jo hele poenget med å måtte stå til ansvar at vi kan identifisere problemer og i åpenhet rette opp i dem. «Den som er redd for mennesker, setter en snare for seg selv, men den som stoler på Herren, har et vern.» (Ordsp. 29,25) Jeg hører hva du sier ... tror jeg

Som en som er dedikert til god kommunikasjon, kan jeg komme på mange eksempler på når ekthet blir satt på prøve. Forventer vi virkelig at noen, til og med mødrene våre, skal tro at alt vi rører ved skal bli til gull? Ofte legger vi «... lykkelig alle sine dager...» til historien vår, slik at den blir velpolert nok til å forsikre tilhørerne om at tjenesten vår er en vinner. Det kan ikke fornektes at Gud velsigner våre

anstrengelser på tross av vår svake tro og sterke ego. Men det å legge lokk på den andre siden av historien som er fylt av strev, tvil og gode gammeldagse feiltrinn, gjør at flesteparten av tilhørerne ikke klarer å la seg engasjere fordi deres eget liv er langt mer kaotisk og problematisk. Når vi får det til å se så lett ut, blir det vanskeligere for andre å se for seg at de kan brukes i tjeneste for Gud. I dette synder vi mot dem vel så mye som vi synder mot Gud.

Hver gang vi kommuniserer finnes det potensiale til å informere og inspirere andre til misjon. Skal vi ikke da være tro mot «å fortelle sannheten, hele sannheten og intet annet enn sannheten»? Paulus leder an som vår veileder: «For her er det åpne dører og rike muligheter for meg, og motstanderne er mange.» (1 Kor 16,9) Har du en vid åpen dør foran deg? La oss bli med i feiringen! Møter du mye motstand? Betro deg til oss. Går du gjennom en tid av prøvelser? Vær villig til å innrømme det for noen, for noen av oss er i stand til å hjelpe. Gjorde du ditt aller beste, men det gikk ganske enkelt galt allikevel? Din vilje til å være åpen og ærlig vil gjøre at vi står tettere sammen med deg, samme hva, fordi du viser ekthet. I kontrast til dagens kristne markedsførings «industri», sa Paulus: «... Derfor vil jeg helst være stolt av mine svakheter, for at Kristi kraft kan ta bolig i meg. Og derfor er jeg fylt av glede når jeg for Kristi skyld er svak, blir mishandlet, er i nød, i forfølgelser og i angst. For når jeg er svak, da er jeg sterk.» (2 Kor. 12,9-10)

Av og til får vi bekreftende tilbakemeldinger fra mennesker som i sine hjerter gjenkjenner det vi forteller, både av det som er bra, og det som ikke er bra. Det er ikke uten risiko, så vi trenger Herrens kraft over oss, og hans styrke synlig midt i vår svakhet. Derfor; vær ekte og ærlig.

GREG KERNAGHAN

OM NORGE TRENGER ØKONOMISK STØTTE

Det er spennende tider i OM Norge. Med ny landsleder kom også ny energi og nye visjoner, og stor begeistring. Samtidig viser regnskapet et underskudd som faktisk truer OM Norges eksistens. Kan du tenke deg å hjelpe oss?

- Vil du ta OM Norge med i bønn, og be konkret om at Gud fortsatt vil sørge for det viktige arbeidet og hver enkelt medarbeider?
- Kan du tenke deg å støtte økonomisk med en enkeltgave eller aller helst en fast givertjeneste?

Samlet behov i år er i hundretusenkroneklassen. Nye visjoner inkluderer oppstart av team i Oslo med tjeneste blant innvandrere på Holmlia (dette kommer det mer om i neste nummer av bladet). De siste årene har vi vært velsignet med Dave og Jo som hadde med seg støtte fra USA. Når de nå reiser videre og har blitt erstattet av nye norske medarbeidere, nemlig de to nyeste skuddene på stammen, Bente Hinz (landsleder) og Marie Helene Bøe (personell), så trenger disse økonomiske støttepartnere fra Norge.

Du kan bruke giroen i bladet, eller sende støtten til 3000.14.81009 eller med VIPPS nr. 103515

Ønsker du avtalegiro kan du kontakte OM kontoret på telefon: 380 99 765

Merk gaven med navnet til Bente eller Marie Helene, om du ønsker at det skal være til deres personlige underhold.

TAKK TIL HVER ENKELT SOM BER FOR OM NORGE OG STØTTER ØKONOMISK!